

آشنایی با گیاه دیفن باخیا

این گیاه مستأجر

نسرین قلی خانی

مهندس کشاورزی و مشاور نگهداری گیاهان

دیفن باخیا از گیاهان صاحب سبک و پرتلاش در زیبایی فضای آپارتمان و ادارات است. این گیاه از خانواده شناخته شده و معروف شیپوریان بوده و به معنی واقعی کلمه، از بچه‌های ناف امریکای مرکزی و جنوبی است. دیفن باخیا حامی فعالیت‌های داوطلبانه و خدایسندانه است؛ در این زمینه تلاش می‌کند تا هوای اطراف خودش را از آلودگی پاک کند و وظیفه تصفیه هوا را برعهده می‌گیرد.

نور مناسب برای این گیاه زیبا، نور غیرمستقیم و فیلتر شده است. البته دیفن باخیا از نور کامل استقبال می‌کند و بالاترین میزان رشد خود را نشان می‌دهد. نور مستقیم خورشید به برگ‌های گیاه آسیب وارد کرده و باعث سوختن آن می‌شود. گاهی دیفن باخیا کمبود نور فضا را با کم‌رنگی برگ‌هایش نشان می‌دهد. از آنجایی که دیفن باخیا، یک گیاه سخت‌پسند است، باید در آبیاری آن بیشتر دقت کرد. بهتر است برای آبیاری دیفن باخیا، آب با املاح کم در نظر گرفت. برای استفاده از آب لوله‌کشی بهتر است، آن را برای چند ساعت استراحت داد تا املاح آن ته‌نشین شده و یا کلرش خارج شود. برگ‌های افتاده دیفن باخیا، نشان‌دهنده تشنگی این گیاه است. در این زمان باید به قدری به گیاه آب داد که آب از زیر گلدان خارج شود. زهکش گلدان برای دیفن باخیا بسیار مهم است. اگر زهکش گلدان به درستی صورت نگیرد، غرقاب ریشه و به دنبال آن مرگ و پوسیدگی دیفن باخیا را خواهیم داشت. زمان و برنامه مشخص برای آبیاری دیفن باخیا نیست، چرا که خود گیاه زمان آبیاری را با خشکی بخش رویین خاک، نشان می‌دهد.

دیفن باخیا در چرخه رشد خود که از نیمه اسفند تا اواسط آبان است، به آبیاری منظم و بیشتر احتیاج دارد. در ماه‌های تابستان، دیفن باخیا از شما توقع آبیاری بیشتری نسبت به زمستان دارد. گوشتی و ضخیم شدن برگ‌ها، ضعیف شدن ریشه و قارچی شدن ساقه از مشکلات مادرزادی این گیاه نیست و آبیاری بیش از حد و غیر اصولی می‌تواند چنین مشکلاتی را رقم بزند.

دیفن باخیا گیاه سرمایی نبوده اما در محدوده دمایی ۱۵ تا ۲۴ درجه سانتیگراد و در کمال آرامش، بالاترین کیفیت زندگی و شادابی را دارد. در دمای زیر ۱۵ درجه سانتیگراد، دیفن باخیا بیشتر از خود مراقبت کرده و رشد آرام پیدا می‌کند. قرار گرفتن این گیاه در دماهای زیر صفر، مطابق میل آن نبوده و برگ‌هایش می‌ریزد. برای کمک به شادابی دیفن باخیا بهتر است برای آن محیط گرم و مرطوب، که یادآور زیستگاه اولیه خود است، ایجاد کرد. برای این کار اسپری و غبارپاشی آب روی برگ‌های

دیفن باخیا در ساعات ابتدایی روز هم رطوبت فضای رشدی دیفن باخیا را بالا

می‌برد و هم خواب صبحگاهی دیفن باخیا را پرانده و شادابی را به او هدیه می‌دهد.

خاک مناسب برای دیفن باخیا باید تخلخل داشته باشد. ترکیب برنده برای این گیاه، خاک رس، سنگ ریزه و پرلیت است. جهت تقویت دیفن باخیا، بهتر است کود دهی صورت گیرد. می‌توان در دوره رشد، به عنوان ابزار تشویق رشد برای دیفن باخیا از انواع کود پودری و مایع استفاده کرد.

دیفن باخیا نیاز به هرس ندارد. بعد از مدتی همنشینی با برگ‌های قدیمی‌اش خداحافظی کرده و فضا را برای رشد جوان‌ترها باز می‌کند.

از آنجایی که دیفن باخیا هم مستأجر است، پس هر دو سه سال یک بار نیاز به تعویض گلدان دارد. دیفن باخیا در طول این سال‌ها رشد کرده و ریشه‌هایش بزرگ شده است و برای ادامه زندگی به گلدان با یک سایز بزرگتر نیاز دارد. پیشنهاد می‌شود در فصل بهار اقدام به تعویض گلدان کنید چرا که در زمستان گیاه دچار شوک شده و ممکن است آسیب ببیند. گاهی این جابه‌جایی‌ها ریزش برگ‌های دیفن باخیا و عدم رشد را به همراه دارد.

برای تکثیر دیفن باخیا، می‌توان یک ساقه به طول ۱۰ تا ۱۵ سانتیمتر را جدا و برگ‌های بالایی آن را هرس کرده و در ظرف آب قرارداد. باید هر روز آب ظرف عوض شود. این قلمه بهتر است در یک مکان روشن و گرم قرار گیرد تا ریشه دهی سریع‌تر و بهتر صورت گیرد. پس از آن، بهتر است قلمه ریشه‌دار شده در یک گلدان با خاک سبک قرار گیرد. نام مستعار دیفن باخیا، عصای بی‌عقلی است، چرا که اگر برگ‌های این گیاه توسط حیوانات یا انسان خورده شود، ممکن است بر اثر کلسیم‌اگزالات موجود در برگ، تورم در گلو و خفگی و حتی از دست دادن قدرت تکلم اتفاق بیفتد. از آنجایی که برگ‌های این گیاه، تنها ابزار زیبایی و جلوه آن است، از مشکلات شایع و نگران‌کننده در نگهداری دیفن باخیا، زرد شدن برگ‌ها است. این اتفاق دلایل متعددی دارد. گاهی به علت سیر چرخه زندگی گیاهی، برگ‌های مسن زرد شده و می‌ریزند؛ پس این مورد طبیعی است. اما گاهی این زرد شدن برگ‌ها، زنگ خطری برای عدم آبیاری صحیح است. بی‌نظمی در زمان آبیاری و مقدار آب مصرفی و حتی کیفیت آب، زردی برگ‌ها را به دنبال دارد. در این صورت با تنظیم زمان آبیاری می‌توان به بهبود وضعیت برگ‌ها کمک کرد. در بعضی مواقع، قرار گرفتن دیفن باخیا در معرض باد مستقیم و یا هوای سرد این زردی را ایجاد می‌کند. باید گیاه را به مکان گرم‌تر منتقل کرده و در محلی با هوای ساکن قرارداد. بعد یک دوره رشد، خاک مواد لازم برای تأمین ادامه رشد گیاه را ندارد و این نارضایتی را با زردی برگ‌ها بازگویی کند.

نیاز دیفن باخیا به استفاده از کود تقویتی جهت رسیدن به عناصر حیاتی رشد هم گاهی از این رویه پیروی می‌کند. ایجاد لکه‌های زرد روی برگ‌ها، می‌تواند خبر از حمله آفات به گیاه دهد؛ در این صورت باید برگ‌های زرد را جدا کرد. اگر برگ‌ها حالت قهوه‌ای و سوخته دارد و رو به خشک شدن و ریزش می‌رود، احتمالاً واکنش گیاه نسبت به محیط خیلی گرم و خشک اطراف است. غبارپاشی برگ‌ها راه حل این مشکل است. هوای خیلی سرد و رطوبت بالا ظهور قارچ در ریشه را به همراه دارد. در این مواقع باید غبارپاشی را کم کرده و زهکش گلدان را مدام بررسی کرد؛ در صورت عدم رفع این مشکل، استفاده از قارچ کش مرحله نهایی برای مقابله با این قارچ است.

مشاهده لکه‌های سفید در ساقه و محل اتصال برگ‌ها، وجود آفت شپشک آردآلود را خبر می‌دهد. در وسعت کم، کشیدن پنبه مرطوب روی ساقه و محل‌های مورد حمله این آفت، پاسخگوی رفع این مشکل است؛ اما در سطح وسیع باید از سم حشره‌کش استفاده کرد. در زمان‌هایی که برگ گیاه چروکیده شده و حالت جمع شدن می‌گیرد، حمله ویروسی محتمل است. از آنجایی که این بیماری به سرعت گسترش یافته و کل گیاه را درگیر می‌کند، باید قسمت‌های چروکیده و درگیر بیماری را از گیاه جدا کرد.

نام مستعار دیفن باخیا، عصای بی‌عقلی است، چرا که اگر برگ‌های این گیاه توسط حیوانات یا انسان خورده شود، ممکن است بر اثر کلسیم اگزالات موجود در برگ، تورم در گلو و خفگی و حتی از دست دادن قدرت تکلم اتفاق بیفتد

